

הוכן עיי כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף לט:

נזיר שגילחווהו לסטים כמה ימים סותר? [תוד"ה קים].

גילחווהו ביום ל"א ל"ב	גילחווהו ביום ל'	גילחווהו באמצע		
לפי' א' בתוס': סותר ז' ¹ לפי' ב' בתוס': אין סותר כלל ²	סותר ל' יום	סותר ל' יום	לרבנן	
אינו סותר כלל	אין סותר כלל ³	סותר ל' יום	השאירו כדי לכוף	לר'
סותר שבעה ימים	סותר ז' ימים	סותר ל' יום	גילחווהו לגמרי	אליעזר

נזיר שהעביר שערו באופנים דלהלן מה דינו?

תלש מרט סיפסף	בתער		
חייב בלאו ועבר על עשה ⁴	חייב בלאו ועבר על עשה	לתנא דמתניתין	
עבר רק על עשה	חייב בלאו ועבר על עשה	לר' יונתן	
פטור	חייב בלאו ועבר על עשה	לר' יאשיה	

¹ בפי' הראשון כתבו התוס', דה"ה דהוה מצי לאוקמי לברייתא ביום ל"א ל"ב, ונימא שבאופן זה מודים רבנן לר"א שאם גילחווהו לגמרי סותר ז', ואם נשאר כדי לכוף ראשו לעיקרו לא סותר כלל.

² בפי' השני כתבו, דמייירי הכא שכבר הביא הנזיר קרבנותיו, ובזה אדרבה רבנן מקילים טפי מר"א, דלר"א תגלחת מעכבת ולכן סותר ז' בגילחווהו לגמרי, ואילו לרבנן אין תגלחת מעכבת וכיון שהביא קרבנותיו אינו סותר כלום אפי' שגילחווהו לגמרי.

³ ולא מטעם שנשאר בשער חשיבות שער (דהיינו מה שראוי ליגדל בשבעת ימים), דהרי דרך השער לגדול מלמטה - מהסמוך לראש, ולא מלמעלה מראש השערה, וכמו שרואים בצובעי השער שהשער הקרוב לראש הוא המתחדש ונראה לא צבוע אחר זמן. וכיון שכן כשגילחווהו לסטים, אפי' שהשאירו לו כדי לכוף ראשו לעיקרו, הרי השער הנשאר הוא לא השער שהקדיש הנזיר בנזירותו, אלא זה שער אחר שגדל אח"כ, וא"כ מטעם זה לא היה יוצא בתגלחת זו. אלא הטעם משום שר"א לשיטתו ס"ל שאפי' לגבי טומאה אם נטמא ביום מלאת שמסיים נזירותו אינו סותר ל' יום אלא רק שבעה ימים, וילפינן תגלחת טהרה מתגלחת טהרה דסגי בגידול שבעה ימים, וקים להו לחכמים שבשבעה ימים גדול שער שיש בו כדי לכוף ראשו לעיקרו, ולכן כיון שנשאר בו כזה שערו שער סגי.

⁴ כן נראה מפשטות הסוגיא, וכן פירש הרא"ש בפירושו הראשון (והובא גם בשיטת חכמי איברא עמוד קל"ו, וברבינו פרץ בשיטת הקדמונים עמוד שמ"ו). אכן התוס' (בד"ה כל) והרא"ש (בפירוש השני), ס"ל שתנא דמתניתין הוא כר' יונתן, ומה שאמרה המשנה שחייב מיירי שעשה העברה כעין תער - שהעביר לגמרי, ובזה מודה ר' יונתן שהוא ג"כ בלאו. והיכא שהעביר שלא כעין תער, בזה גם לתנא דמתניתין הוי רק בעשה כר' יונתן.